

[N. Chr. Christensen.]

kratiske modstand beroede på hensyntagen til uvedkommende ting, og den eventuelle konsekvens heraf kan blive, at hvor vi viser denne styrke i fremtiden, dér styrker vi måske også socialdemokratiet med hensyn til at gøre det rigtige. Måske bør vi af dette lovforslags behandling og indstillingen heroverfor tage et videre sigte; det kan altså nytte. Udenfor det høje ting slutter et vælgerflertal op omkring liberale synspunkter; det er herinde, det har knebet. Jeg håber, det kan blive bedre i fremtiden.

Spørgsmålet om en ny lærlingelov optager i dag titusinder og atter titusinder af hjemlandet over. Hvordan skal jeg få min unge søn eller datter i lære, spørger man rundt om i hjemmene. Jeg tror, at vejen nu er banet herfor; vilkårene er ikke strammere, end at læremestrene tør binde an med at uddanne de unge indenfor de forskellige erhverv. Det er ikke en lov, som til 100 pct. kan tilfredsstille alle, men hvor finder man en sådan lov? Lad os nu vise den gode vilje, give de unge en chance!

Det gælder også svendene på arbejdspladserne. Nogle synes måske, der er grebet ind i deres rettigheder, rettigheder, som andre mener er et levn fra den helt umoderne laugsbestemmelse. Jeg har set enkelte trusler om, at man indenfor visse fag, hvor der hidtil har været begrænsninger, overvejer, om svendene ikke skal lade være med at medvirke ved lærlinguddannelsen. En sådan bitterhed hører ingen steder hjemme. Hvem er det, der skal uddannes? I mangfoldige tilfælde — ja, vel i de allerfleste tilfælde — er det børn fra arbejderhjem. Skal disse børn stødes ud i mørket ved, at man nu prøver på eller giver udtryk for, at man kunne tænke sig at prøve på at sabotere et her på Christiansborg lovligt gennemført arbejde? Jeg tror ikke på, at der er nogen realitet bag ved disse truende ord. Lad os hellere hjælpes ad med at få noget godt ud af det for de unge. Lærlingeloven er rammen om en del af vort samfunds udvikling. Det drejer sig om de unge, der søger en chance. Lad os give de unge denne chance, og lad os gøre det med glæde — uden surhed og uden bitterhed.

Jeg kan udfra disse betragtninger anbefale de af udvalgets flertal stillede ændringsforslag.

Der foreligger udenfor betænkningen 2 sæt ændringsforslag: et fra Danmarks retsforbund og et fra det kommunistiske parti.

Jeg afviser de kommunistiske ændringer. De ændringer, retsforbundet foreslår, drejer sig om forhold, som vi har drøftet i udvalget. Jeg er ikke uenig i de synspunkter, disse ændringsforslag er udtryk for, men når man har indgået et politisk forlig og har talt sig tilrette om, hvorledes dette forlig skal være, må man også følge dette forlig i alle dets enkeltheder. Jeg føler mig derfor forpligtet overfor det indgåede forlig og må følgelig anbefale at afvise de af Danmarks retsforbund stillede ændringsforslag.

Adolph Sørensen: Under udvalgsforhandlingerne har vor og partiet venstres opfattelse på afgørende og vigtige områder været sammenfaldende, og jeg skal derfor her ved anden behandling i videst mulig udstrækning søge at undgå gentagelser af det, som nu er fremført af det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen på venstres vegne.

Venstres ærede ordfører havde følt sig pinligt berørt over, at udvalget var blevet kritiseret for lovjaskeri. Det modsatte har jo også været tilfældet, og det har berørt mig pinligt.

Udvalgets ærede ordfører, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, afstod i sin ordførertale fra at komme ind på en omtale af pressens behandling og kampagne i forbindelse med det foreliggende lovforslag, men under det forløbne udvalgsarbejde har det fra enkelte sider i kritisk form været påstået, at forhandlingerne om lærlingelovsforslaget på urimelig måde trak — og bevidst blev trukket — i langdrag til skade for løsningen af de store årganges problem o. s. v. o. s. v. Regeringspressen har oven i købet i bombastiske overskrifter i forårets og sommerens løb forkyndt for sine læsere, at de konservatives og venstres repræsentanter i udvalget lagde hindring på hindring i vejen for arbejdet og ganske usagligt forhalede og forsinkede dets færdiggørelse. Dette er — og det er mig magtpåliggende at sige det her — helt igennem usand tale og en fordrejelse af kendsgerningerne.

Vi gav ved første behandling tilsagn om at gå ind i forhandlingerne med det formål at sikre den hurtigst mulige behandling under skyldig hensyntagen til en grundig, sag-